

ПИЛИП (зострахом): Баби? "Штурм"? Як то, то мене вже нема! Нема чого мені мішатися в чужі порахунки... Сервус! (Хоче тікати).

ГРИЦЬКО (придержує його): Нема-нема... Мусите мене ратувати. Вам вони нічого не зробиють.

ПИЛИП: Чекай же... Ба ти ж сам не можеш зробити "рікцуг"? Тікай тай "фертік"!

ГРИЦЬКО: Нема куди, вуйку! Вони всі мости вже висадили в воздух... Вуйку! Захуйтеся тут близько... о там під оборогом і слухайте добре. Як мені поведе пробитися якось і самому втікти, то все гаразд. Я спробую. Але, як не буде виходу, то я крикну: "Гурра". Тоді ви летіть сюди і ратуйте мене.

ПИЛИП: Гарештувати тебе? О, що то, то ні! Нічого з того не буде... За що я тебе маю арештувати? Свого рідного сестрінка... о, ні. За що?

ГРИЦЬКО: За ніщо, вуйку Ц. тільки так на жарт. Як ви арештуєте мене, то бодай не будуть до мене чіплятися!

ПИЛИП: А... а...а! Розумію! Добре! Я тебе 'приарештую'!

ГРИЦЬКО: Памятайте: Як я крикну "Гурра"! Ну, а тепер біжіть під оборіг і слухайте. (Випихає його).

ПИЛИП (притакує головою): Так! Так! Знаю! (Іде).

11. Я В А.

ГРИЦЬКО (затирає руки): Ну, тепер уже чоловік безпечний. Якось то буде! (Наслухує зза вишень).

ГОЛОС ГАНДЗІ: Ку-ку! Ку-ку! (здаєка).

ГРИЦЬКО: О прошу! Зазулька! Зазуленька! (Перекричується тихцем) Ку-ку! Ку-ку! Ку-ку-ріку! Аякже! Самої тої! Нема-нема! Нема дурних зазуленько! (До себе). Оту г переважаю аж вони підуть собі. А тоді тільки фю-ю на волю! (Швидко ховається).

12. Я В А.

ГАНДЗЯ (За нею Катерина, а з другого боку Маруся й Олесь. В одній коцюба, в другій погрібач, в третій глечик): Овва... а деж він?

КАТЕРИНА: А може де біда сховався тут?

ГАНДЗЯ: Чекайте, я погляну! (Іде вглиб за вишні. По хвилині кричить): Є! А ти тут, пташку!

ВСІ: Держіть його добре!